

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครรภานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล เอกการศึกษา 12 โดยปีชุดข่ายที่จะศึกษาความคิดเห็นหัว ๆ ไปของครรภานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรฯ จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ เนื้อหาวิชา อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สะควร และการวัดและประเมินผล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครรภานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกการศึกษา 12 ชั้นประถมศึกษา 20 คน ครูหญิง 8 คน รวม 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามซึ่งส่งไปยังครรภานามัยเป็นรายบุคคล ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทั้งโรงเรียน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 28 คน คิดเป็นร้อยละ 100 นำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์ โดยคิดคำตอบเป็นร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

* 1. ข้อมูลส่วนตัวของครรภานามัย

ผลการวิจัยพบว่า ครรภานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่เพียงพอ ส่วนมากจะสอนวิชาพลานามัยห้องระดับมัธยมศึกษาตอนตนและตอนปลาย มีวัสดุระดับปริญญาคร่าวางพลศึกษา ส่วนวัสดุประกาศนียบัตรชั้นสูง (เอกศึกษา) มีเพียงส่วนน้อย อายุระหว่าง 26 ถึง 30 ปี ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1 ถึง 5 ปี ชั้วโมงสอนระหว่าง 1 ถึง 5 ภาคต่อสัปดาห์ มีครรภานามัยส่วนน้อยที่สอนวิชาอื่น ๆ ระหว่าง 1 ถึง 5 ภาค และ 6 ถึง 10 ภาคต่อสัปดาห์

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรฯ

ครุพลานามัยส่วนมากมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรฯ ที่กำหนดให้วิชาพลศึกษา และสุขศึกษาร่วมกันเป็นวิชาเดี่ยวกันนั้นเหมาะสมสมควรแล้ว โดยให้เหตุผลว่าเนื้อหาของวิชาพลศึกษาและสุขศึกษามีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องในการวัดและประเมินผล และไม่เห็นด้วยในการที่จะแยกความนุ่มนวลออกจากกัน โดยให้เหตุผลว่าวิชาทั้งสองนี้ ความสัมพันธ์กัน และมีความหมายเหมือนกันอีกด้วย การกำหนดให้สอนพลศึกษา 24 คาบ และสุขศึกษา 12 คาบ และให้เลือกเรียนวิชาเลือกหมวดวิชาพลานามัยได้ในเกิน 3 หน่วยต่อภาคเรียน มีความเหมาะสมสมควรแล้ว ส่วนเรื่องที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสม และควรมีการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับวิชาในการสอนวิชาบังคับในหลักสูตรฯ ที่กำหนดให้สอน 2 ภาคก่อสร้างความมั่นอยู่ไป และวิชาบังคับ 4 วิชา ก็อ แบ่งเป็นกัน กระบวนการ กระบวนการ แยกกัน แต่กระนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาด ผู้สอนหลักสูตรประมวล การสอน ทำาการหรือหนังสือประกอบการเรียนวิชาพลานามัย ครุพลานามัยส่วนมากเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจสนับสนุนและเข้าใจในพิษของวิชาพลานามัย เป็นอย่างดี ส่วนการแก้ไขปัญหาต่างๆ ใน การใช้หลักสูตรฯ ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ เพราะศึกษานิเทศก์ไม่เคยได้ไปนิเทศตามโรงเรียนเลย

3. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ

ครุพลานามัยส่วนมากมีความคิดเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ มีความเหมาะสมสมควรแล้ว และทำาให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการวัดและประเมินผลได้

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

ก. พลศึกษา

ครุพลศึกษายังคงสามารถจัดสอนตามเนื้อหาบังคับในหลักสูตรฯ วิชาพลศึกษาที่กำหนดไว้คือ แบ่งเป็นกัน กระบวนการ กระบวนการ และแยกกัน แต่กระนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาด ผู้สอนหลักสูตรฯ ไม่ได้จัดสอน เพราะเหตุว่าวิชานี้ไม่เหมาะสมกับนักเรียนประถมศึกษา วิชาที่เลือกเปิดสอนแทนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรภาควิชาบังคับตามลำดับความสำคัญของวิชาคังนี้ วิชาภิกรรม เก้าจังหวะ บีโอด กายบริหาร (ที่มีเปลี่ยนและประกอบ เกรื่องคนครี)

นาสเก็บولد ซอฟท์มอล ฟุตบอล และบินนาสติก ส่วนวิชาที่เห็นควรจัดเป็นวิชาบังคับ ในหลักสูตร คือ คำนวณความสำเร็จดังนี้ วิชา นาสเก็บولد วอล เดย์บอล ฟุตบอล กีฬา(ประเพณี-ล้าน) ปีก กิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) บินนาสติก Majority กายบริหาร(หางือเปลาและประกอบเครื่องดนตรี) เชือกกระโดด และกิจกรรมเข้าจังหวะ(การเดินรำพันเมืองนานาชาติ)

๔. สุขศึกษา

ครรสชศึกษาส่วนมากในคอมมีปัญหาในการสอนเนื้อหาตามหลักสูตร ๑ ครรสชศึกษาส่วนน้อยมากที่มีปัญหาในการสอน เพราะขาดคู่มือการสอน และเนื้อหาบางเรื่องมีจำนวนภาระหนักไป

๕. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ครรพลศึกษาส่วนมากเห็นว่าวิชา ตะกร้อ แคนน์บอล กระปุกกระบอก มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนเพียงพอ ส่วนวิชาแบดมินตัน บังบีไม่เพียงพอ

ครรสชศึกษาส่วนมากเห็นว่าอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน การสอนวิชาสุขศึกษายังมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์บางอย่างทุกโรงเรียนไม่มีเลย เช่น โถครองกระถาง โรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องปฐมพยาบาล เตียงคนไข้

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ครรพลศึกษาส่วนมากเห็นว่า การวัดและประเมินผลตามเกณฑ์กรมพล-ศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมสมควรแล้ว โรงเรียนส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน และมีความเห็นว่าใน การเพิ่มคะแนนพิเศษ ๑๐ คะแนน ให้แก่นักกีฬาหรือนักเรียนที่ทำงานด้านกิจกรรมพลศึกษา

ครรสชศึกษาส่วนมากเห็นว่า การวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมสมควรแล้ว โรงเรียนส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน.

๙
ขอเสนอแนะ

๑. หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ควรมีการตั้งวัตถุการพัฒนามัยให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนอย่างรีบด่วน และควรส่ง เสริมให้การพัฒนามัย ที่มีประสิทธิภาพปัจจุบัน ไม่มีโอกาสศึกษาต่อถึงขั้นปัจจุบัน (พัฒนามัย)
๒. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดทำเอกสาร คู่มือหลักสูตร หนังสือประกอบการเรียน และประมาณการสอน ไว้ให้เพียงพอ เพื่อการพัฒนามัยจะได้ก่อให้เกิดความ方便 ความรวดเร็ว ความเพิ่มเติม
๓. หน่วยงานศึกษานิเทศก์ทางแพลตฟอร์มศึกษา ควรจัดทำอัตรากำลังให้เพียงพอ และเน้นในเรื่องการปฏิบัติงานทางค้านการนิเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๔. การมีการปรับปรุง เนื้อหาวิชาบังคับของวิชาแพลตฟอร์มศึกษา เพื่อระบบวิชาไม่ เหนาะล่มกับนักเรียน การกำหนดควิชาบังคับในหลักสูตรฯ ควรมีการพิจารณาถึงความสนใจ ความเหมาะสมของนักเรียน และโรงเรียนสามารถที่จะจัดหาสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ
๕. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดทำอัตราปัจจุบัน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับในการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาให้เพียงพอ
๖. ในการวิจัยตอนไป ควรจะได้มีการวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรหมวดวิชา พัฒนามัย ฉบับปีพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อที่จะเปรียบเทียบ ปัญหาของแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษา เพื่อจะได้ปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้ดีขึ้น.